

KLAGANDE

Ljusnarsbergs kommun

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Karlstads dom den 16 december 2020
i mål nr 3363-19, se bilaga A

SAKEN

Statlig ersättning för asylsökande

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten bifaller överklagandet delvis och beslutar att Ljusnarsbergs kommun har rätt till statlig ersättning för asylsökande för perioden 21 januari 2018 – 22 mars 2018.

YRKANDEN M.M.

Ljusnarsbergs kommun yrkar att kammarrätten ska bevilja kommunen statlig ersättning för asylsökande för perioden oktober 2017 – mars 2018 och anför följande.

Det har styrkts genom utredningen att personen som ersättningen avser har haft ett sådant vårdbehov som krävs för ersättning enligt förordningen (2017:193) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (asylersättningsförordningen). Den unge har haft ett socialt nedbrytande beteende under perioden, blivit omplacerad flera gånger och vårdats omväxlande med tvång och på frivillig väg.

Kommunen ger in en månadsrapport från ett boende, en polisrapport och journalanteckningar för den aktuella perioden.

Migrationsverket anser att överklagandet ska avslås.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågan i målet är om Ljusnarsbergs kommun har rätt till ersättning enligt asylersättningsförordningen för kostnader för vård på grund av ett vårdbehov som har tillgodosetts med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) men där vårdbehovet motsvarar sådana förhållanden som avses i 3 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). Det som är aktuellt i målet är om den unge kan anses ha uppvisat ett socialt nedbrytande beteende. Det är kommunen som ansöker om ersättning som ska göra sannolikt att förutsättningarna enligt förordningen är uppfyllda.

Av månadsrapport för oktober 2017 från dåvarande boende framgår att placeringen inte fungerar optimalt. Det framgår dock inte att den unges beteende vid det tillfället kan beskrivas som ett socialt nedbrytande beteende.

Av en polisanmälan från den 12 december 2017 framgår att den unge varit inblandad i en incident som lett till en anmälan för ofredande och ringa stöld. Vidare framgår att han omplacerades samma dag då det dåvarande boendet inte klarade av att tillgodose hans behov. Vid den här tidpunkten anges att hans beteende och behov inte hade förändrats i någon större omfattning gentemot hur det såg ut i april 2017, då han bedömdes ha ett beteende som var riskfyllt för både honom själv och personal på HVB-hem.

Det problematiska beteendet accelererar ytterligare i början av 2018. Den 21 januari 2018 finns en journalanteckning från det då aktuella boendet där det framgår att personen behöver flyttas nästföljande dag. Det framgår av

journalen att det har förekommit mycket kränkande beteende, skadegörelse i huset, och allvarliga hot mot personal. De senaste dagarna före omplaceringen trappades våldsutbrotten upp och dagen då behovet av omplacering anmälades hade det skett en misshandel mot en personal. Misshandeln omfattade både sparkar och slag och ledde till polisanmälan. Ytterligare våldsamma incidenter ledde till omplacering både i februari och mars månad 2018. I samband med omplaceringen i mars 2018 avvek han, och blev då omedelbart omhändertagen igen. När han påträffades placerades han på SiS-hem.

Ett socialt nedbrytande beteende innebär ett beteende där den unge avviker från samhällets grundläggande normer på ett sätt som innebär en påtaglig risk för skada för den unge själv. Enligt vad som kommit fram i målet har den unge haft ett accelererande problembeteende och i vart fall från den 21 januari 2018, genom misshandel mot en personal vid HVB-hem, har han uppvisat ett sådant aggressivt och utåtriktat beteende som motsvarar sådana förhållanden som avses i 3 § LVU. Detta beteende har sedan fortsatt under februari och mars månad 2018.

Kommunen bör därför ha rätt till ersättning för kostnader för perioden från och med den 21 januari 2018 till och med mars 2018. Ersättning har såvitt framgår redan utgått för perioden den 23–31 mars 2018.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

referent

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I KARLSTAD****DOM**
2020-12-16
Meddelad i KarlstadMål nr
3363-19**KLAGANDE**

Ljusnarsbergs kommun

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut den 28 maj 2019, dnr 733-2018-21573

SAKEN

Statlig ersättning för asylsökande

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Dok.Id 275391

PostadressBox 568
651 12 Karlstad**Besöksadress**Rådhuset, Stora
torget**Telefon**

054-14 85 00

E-post: forvaltningsrattenikarlstad@dom.se
www.forvaltningsrattenikarlstad.domstol.se**Expeditionstid**måndag–fredag
08:00–16:00

BAKGRUND

Migrationsverket har avslagit Ljusnarsbergs kommuns ansökan om statlig ersättning för asylsökande avseende individen J.H. och perioden den 1 juli 2017–22 mars 2018. Ansökan bifölls dock i den del den avsåg perioden den 23–31 mars 2018. Beslutet har följande motivering. Avseende perioden den 1 juli–30 september 2017 har ansökan lämnats in för sent. I övrigt har kommunen inte visat att vårderna som J.H. fått enligt socialtjänstlagen (2001:453) kan anses motsvara vård enligt 2-3 §§ lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, LVU.

YRKANDEN M.M.

Ljusnarsbergs kommun yrkar att sökt statlig ersättningen för perioden den 1 oktober 2017–22 mars 2018 ska beviljas och anför följande. J.H. har uppvisat ett socialt nedbrytande beteende genom att vara våldsam, uppträda aggressivt, hota, begå skadegörelse och misshandel samt avvika från såväl vård som samhällets normer. I april 2017 beslutades att han omedelbart skulle omhändertas enligt LVU. Efter att förvaltningsrätten fastställt beslutet ändrade han sin inställning till vårderna. Eftersom samtycket bedömdes som trovärdigt upphörde tvångsvården. Han vårdades därför på frivillig väg från den 19 april 2017. Behovet av vård på grund av sådana förhållanden som avses i LVU har dock kvarstått. När han vårdades frivilligt omplacerades han vid ett flertal tillfällen. Den 22 mars 2018 ansökte kommunen om plats på en SiS-institution och några dagar senare blev han återigen omedelbart omhändertagen enligt LVU. Även detta beslut fastställdes av förvaltningsrätten. Vid tidpunkten för kommunens överklagande var J.H. fortfarande placerad med stöd av LVU. Samtliga kostnader som ansökan avser har ett klart samband med det faktiska vårdbehovet.

Migrationsverket anser att överklagandet ska avslås och anför följande. Att placeringen sker i ett annat hem än barnets eget och att J.H. omplacerats innebär inte att vården grundat sig i sådana förhållanden som avses i 2 och 3 §§ LVU.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Enligt 9 § förordning (2017:193) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. har en kommun rätt till ersättning för kostnader för vård som ges till barn under 18 år med stöd av LVU. Ersättning ska även betalas ut för kostnader för vård när det finns ett vårdbehov på grund av sådana förhållanden som avses i 2 eller 3 §§ LVU men vården ges med stöd av socialtjänstlagen.

Av förordningens 10 § framgår att motsvarande regler gäller för personer som fyllt 18 men inte 21 år. Rätten till ersättning förutsätter dock att vården har påbörjats innan barnet har fyllt 18 år.

Av förordningens 22 § framgår att kommuner är skyldiga att lämna de uppgifter som krävs till Migrationsverket för att deras rätt till ersättning enligt denna förordning ska kunna bedömas.

Enligt 3 § LVU ska vård beslutas om den unge utsätter sin hälsa eller utveckling för en påtaglig risk att skadas genom missbruk av beroendeframkallande medel, brottslig verksamhet eller något annat socialt nedbrytande beteende.

Förvaltningsrättens bedömning

Den frågan som förvaltningsrätten ska ta ställning till är om vården av J.H. under perioden den 1 oktober 2017–22 mars 2018 har grundats på sådana förhållanden som avses i 2 eller 3 §§ LVU

Det är inte Migrationsverkets, eller i förlängningen förvaltningsdomstolarnas, uppgift att överpröva kommunens beslut om vård som sådant. Däremot måste en gränsdragning göras mellan sådana omständigheter som avses i 2-3 §§ LVU och omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut om vård. Det är kommunen som ska visa sin rätt till den yrkade ersättningen.

Av underlagen framgår i huvudsak följande. J.H. anvisades till kommunen i april 2016 och har därefter omplacerats ett flertal gånger från såväl familjehem som HVB-hem. Han omhändertogs omedelbart enligt LVU i april 2017. Bakgrunden till det omhändertagandet var att han agerat hotfullt mot personal på sitt boende och vägrat följa de regler som gäller. Han hade även uppvisat ett självdestruktivt beteende. Tvångsvården upphörde emellertid den 26 april 2017 eftersom han samtyckte till vården. Han vårdades därefter frivilligt med stöd av socialtjänstlagen fram till den 26 mars 2018 då kommunen beslutade att återigen omedelbart omhänderta honom med stöd av LVU, ett beslut som senare fastställdes i förvaltningsrätten.

Under tiden som han vårdades frivilligt omplacerades han ett antal gånger. Personal uppgav bl.a. att han inte anpassade sig efter regler, utförde skadegörelse på boendet, rökte på rummet, var verbalt kränkande och hade dåligt inflytande på andra ungdomar. Han var även utåtagerande och hotade personalen. Under våren 2018 eskalerade problematiken och nya omplaceringar genomfördes.

Målet avser tidsperioden den 1 oktober 2017–22 mars 2018. Utifrån vad som kommit fram i målet framstår J.H:s vårdbehov under denna period inte lika framträdande som under våren 2017 respektive våren 2018 då han var föremål vård enligt LVU. Det kan därmed inte anses att vården under perioden har skett på grund av sådana förhållanden som avses i 2 eller 3 §§ LVU. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga (FR-03).

Förvaltningsrättsfiskal

Målet har föredragits av .

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.